

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 10-11-19

Col·lecta	22,60 (1/11)+207,55
Caixetes	27,35
Caixetes Càritas:	37,75
Caixetes ciris	42,34
Menjador	45,00

Diumenge **XXXIV del temps ordinari (Jesuscríst Rei) (C)**, 24 de novembre de 2019.

2Sa 5,1-3 / Sl 121 / Col 1,12-20 / Lc 23,35-43

C.E. ANEM A CAMINAR

Sortida dia 23 de novembre del 2019 a TORELLÓ CASTELL D'ORIS

He de mantenir viva l'esperança

Jesús,
el que em dius a l'Evangeli m'ajuda a ser realista i fort.
La vida a la terra no sempre és fàcil; està marcada per tota mena de decepcions.
Trobaré oposició i hauré de lluitar; em serà difícil saber on es troba la veritat; tindrè por i, potser, perdré la confiança.
Que enmig de totes les dificultats, et senti present en mi i en el món i que estigui fermament convençut que, encara que el cel i la terra es vagin deteriorant i passin, les teves paraules i promeses no passaran mai.
Mantenint-me fidel i seguint-te, arribaré a la plenitud de la vida, amb tu i amb els germans, a la Casa del Pare.

Aquesta és l'esperança que poso en tu!

Josep Codina

PRESENTACIÓ DE L'AGENDA LLATINOAMERICANA

Dissabte que ve, dia 23, i l'endemà, diumenge dia 24, en el transcurs de les misses de les 8 del vespre i de les 12 del migdia respectivament, es farà la presentació de l'Agenda *Llatinoamericana Mundial* corresponent a l'any 2020.

AVUI, JORNADA MUNDIAL DELS POBRES

Avui diumenge, dia 17 de novembre, se celebra la tercera Jornada Mundial dels Pobres, establerta pel papa Francesc. El lema d'aquest any és: "L'esperança dels pobres mai no quedarà frustrada".

RACÓ DE PREGÀRIA

Divendres, dia 22, a dos quarts de 9 del vespre, hi haurà el racó de pregària, a l'església parroquial.

RACÓ DE PREGÀRIA

EL QUART DIVENDRES DE CADA MES
A LES 20:30, A L'ESGLÉSIA

PREGUEM EN COMUNITAT

Parroquia de Poblenou

Parroquia Sant Joan Baptista. Poblenou

17 de novembre del 2019 Núm. 823

Diumenge XXXIII durant l'any C

TEMPS DE CRISI

En els evangelis es recullen alguns textos de caràcter apocalíptic en què no és fàcil diferenciar el missatge que pot ser atribuït a Jesús i les preocupacions de les primeres comunitats cristianes, embolicades en situacions tràgiques mentre esperen amb angoixa i enmig de persecucions el final dels temps.

Segons el relat de Lluc, els temps difícils no han de ser temps de laments i de desànim. No és tampoc l'hora de la resignació o la fugida. La idea de Jesús és una altra. Precisament en temps de crisi «tindreu ocasió de donar testimoni». És llavors quan se'ns ofereix la millor ocasió de donar testimoni de la nostra adhesió a Jesús i al seu projecte.

Portem molt de temps patint una crisi que està colpejant durament molta gent. El que ha passat en aquest temps ens permet conèixer ja amb realisme el dany social i el sofriment que està generant. ¿No ha arribat el moment de plantejar-se com estem reaccionant?

Potser, el primer és revisar la nostra actitud de fons: ¿Ens hem posicionat de manera responsable, despertant en nosaltres un sentit bàsic de solidaritat, o estem vivint d'esquena a tot el que pot torbar la nostra tranquil·litat? Què fem des dels nostres grups i comunitats cristianes? Ens hem marcat una línia d'actuació generosa, o vivim celebrant la nostra fe al marge del que està succeint?

La crisi està obrint una fractura social injusta entre els que podem viure sense por al futur i aquells que estan quedant exclòs de la societat i privats d'una sortida digna. No sentim la crida a introduir «retallades» en la nostra vida per poder viure els pròxims anys de manera més sòbria i més solidària?

A poc a poc, anem coneixent més de prop aquells que es van quedant més indefensos i sense recursos (famílies sense cap ingrés, aturats de llarga durada, immigrants malalts...). Ens preocupem d'obrir els ulls per veure si podem comprometre'ns a alleujar la situació d'alguns d'ells? Podem pensar en alguna iniciativa realista des de les comunitats cristianes?

No hem d'oblidar que la crisi no només crea empobriment material. Genera, a més, inseguretat, por, impotència i experiència de fracàs. Trenca projectes, enfonsa famílies, destrueix l'esperança. No hem de recuperar la importància de l'ajuda entre familiars, el suport entre veïns, l'acolliment i l'acompanyament des de la comunitat cristiana...? Poques coses poden ser més nobles en aquests moments que l'aprendre a cuidar-nos mútuament.

José Antonio Pagola (Traductor: Francesc Bragulat)

FULL INFORMATIU

Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,19-20a)

Vindrà aquell dia abrusador com una fornall. Tots els orgullosos i els injustos seran igual que rostoll, i aquell dia, quan arribi, els incendiarà, no en deixarà ni l'arrel ni la tija, diu el Senyor de l'univers. Però per a vosaltres, que venereu el meu nom, sortirà el sol de la felicitat, i els seus raigs seran saludables.

Salm responsorial [97,5-6.7-9b.9cd]

Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-li al so de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn.

Bramula el mar amb tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten; / tots els rius aplaudeixen, / i aclamen les muntanyes, / en veure que ve el Senyor a judicar la terra.

Judicarà tot el món amb justícia, tots els pobles amb raó.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 3,7-12)

Germans, ja sabeu què heu de fer si voleu imitar-nos. Entre vosaltres no vivíem mai desvagats, i a ningú no demanàvem de franc el pa que menjàvem, sinó que ens escarrassàvem treballant nit i dia per no afeixugar ningú dels vostres. No és que no tinguem dret a la nostra manutenció, però volíem donar-vos un exemple amb la nostra vida, perquè vosaltres l'imitéssiu. Recordeu que quan érem entre vosaltres us repetíem aquesta regla: «Qui no vulgui treballar, que no mengi.» Us escrivim això perquè sentim dir que alguns de vosaltres viuen desvagats i, a més de no treballar, es posen on no els demanen. A tots aquests, els ordenem i els recomanem en nom de Jesucrist, el Senyor, que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 21,5-19)

En aquell temps, alguns parlaven del temple, fent notar les seves pedres magnífiques i les ofrenes que el decoraven. Jesús digué: «Això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra.» Llavors li preguntaren: «Mestre, quan serà tot això i quin senyal anunciarà que està a punt de succeir?» Jesús respongué: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar, perquè vindran molts que

s'apropriaran el meu nom. Diran: «Sóc jo», i també: «Ja arriba el moment.» Deixeu-los estar; no hi aneu, amb ells. I quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us alarmeu. Això ha de succeir primer, però la fi no vindrà de seguida.» Després els deia: «Una nació prendrà les armes contra una altra, i un regne contra un altre regne. Hi haurà grans terratrèmols, fams i pestes pertot arreu, passaran fets espantosos i apareixeran al cel grans senyals d'amenaça. Però abans de tot això se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni. Feu el propòsit des d'ara de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la. Sereu traïts fins i tot pels pares, pels germans, parents i amics, en mataran alguns de vosaltres, i sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. Però no es perdrà ni un dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida.»

¿On ens menen els “Menes”? (III part)

Els “Menors estrangers no acompanyats” ens estan posant a caldo. Per molts motius.

Als 18 anys, sols i sense el suport d'una xarxa, ningú no és madur ni autosuficient

Tot i que anys enrere s'han fet experiències d'acompanyament familiar a nois estrangers quan compleixen els divuit anys (en conec alguna situació molt reeixida), avui la realitat ha desbordat tot esquema. Aquesta societat líquida en què vivim no posa fàcil cap feina estable, cap habitatge accessible, cap formació continuada. Quan jo vaig començar a treballar, la feina era un espai que et permetia relacionar-te de forma continuada amb adults que no eren els de casa i anar coent-te a poc a poc: aprenentatge i experiència laboral, relacions més madures, independència econòmica... A les dificultats que també pateixen els joves que han crescut aquí per fer processos d'aquesta mena, els “menes” hi afegeixen les dificultats idiomàtiques, la soledat i el desarrelament familiar, la manca de formació, la nostra desconfiança respecte a cultures que desconeixem.

Si la Llei d'estrangeria no canvia, estem covant un espai de marginació molt difícil de superar

Les sovint absurdes restriccions de la Llei d'Estrangeria són un obstacle insalvable, una fàbrica de marginació, un impuls cap a la delinqüència, un camp abonat per a les màfies i una font de recels respecte als immigrants. Res del que fem amb els “menes” servirà de gran cosa si no poden formar-se, obtenir papers, optar a feines fora del circuit de l'economia submergida, cotitzar a la Seguretat Social i pagar els seus impostos. Altrament, el futur és una bomba de rellotgeria per a ells i per a nosaltres.

Mercè Solé (<https://elpunxo.wordpress.com/>)